

ΤΟ «ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΟΔΟΥΣΙ ΠΑΘΩΝ» ΕΡΓΟΝ ΝΕΟΦΥΤΟΥ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΗΝΟΥ¹

Υπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Νεοφύτου Προδρομηνοῦ φέρονται δύο πρὸς τὴν ἱατρικὴν σχέσιν ἔχοντα ἔργα², τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον: *Συλλογὴ κατὰ στοιχεῖον περὶ βοτανῶν* ἐκδοθὲν ἐπὶ τῇ βάσει ἐνίων τῶν ὑπαρχόντων κωδίκων ὑπὸ V. Landström (ἐν Eranos V, 132) καὶ τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον: *Διδασκαλία περὶ τῶν ἐν ὁδοῦσι παθῶν*, οὗ ὡς μόνον χειρόγραφον φέρεται τὸ ἐν τῇ Ἑθνικῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Ἑλλάδος ἀποκείμενον³. Ἄλλ' ὅτι καὶ ἄλλα ἀπόγραφα τοῦ ἔργου τούτου ὑπῆρχον, καὶ ἴσως ἔτι ὑπάρχουσι, δῆλον ἐκ τῆς παρὰ Montfaucon⁴ ἀναγραφῆς, καθ' ἣν ὅμοιον εὑρητο ἐν βιβλιοθήκῃ Guill. Pelisser (*de dentium morbis*). Παρὰ τῷ αὐτῷ Montfaucon⁵ ἀναφέρεται ἐπίσης καὶ ἕτερον ἔργον τοῦ Νεοφύτου, τὸ *ἱατρικὸν ἢ περὶ ἀπλῶν φαρμάκων* («*memoratur cod. Bibl. Taurin. quo continere dicitur Neophyti monachi medicinales. de medicamentibus simplicibus*»), ἴσως ἐράνισμα τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον: «*περὶ τῆς τῶν ἀπλῶν φαρμάκων κράσεως καὶ δυνάμεως*» γνωστοῦ ἔργου τοῦ Γαληνοῦ.

Ἡ *διδασκαλία περὶ τῶν ἐν ὁδοῦσι παθῶν*, ὡς ἔχει ἀκριβῶς ὁ τίτλος τοῦ ἔργου τούτου, περιλαμβάνεται ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ κώδικι 1481, γεγραμμένῳ κατὰ τὴν 15' ἑκατονταετηρίδα ἐπὶ χάρτου κοινοῦ (0,20×0,16), ἐν ᾧ περιλαμβάνεται ὡς β' ἔργον ἡ *Διάγνωσις υελίων τοῦ οὔρου* τοῦ Μαξίμου Πλανοῦδη καὶ γ' ἡ περὶ οὔρων διάγνωσις Ἰωάννου τοῦ Ἐπισκόπου, περὶ ἧς ἐπραγματεύθην πρὸ τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἱστορίας τῆς ἱατρικῆς ἐπὶ τῇ βάσει καὶ ἐτέρων κωδίκων ἀποκειμένων ἐν ἄλλαις βιβλιοθήκαις τῆς Εὐρώπης. Τὸ ἔργον δὲ περιλαμβάνεται ἐν ταῖς σελίσιν 2 - 42 τοῦ κώδικος καὶ ἀρχεται διὰ τῶν ἐξῆς: *Ἐν τοῖς ὁδοῦσι παθῶν ἔνια μὲν ἐναργῶς ἀπασι φαίνεται*, τελευτᾷ δὲ διὰ τῶν ἐξῆς: *ἐνστάζων ἀρνογλώσσου χυλόν, ὅσον ἐπιδέχεται καὶ*

¹ Ἀνακοίνωσις γενομένη πρὸ τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας τῆς Ἱστορίας τῆς ἱατρικῆς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τοῦ Ἰωβιλαίου τοῦ ἐν Βιέννῃ διαπρεποῦς τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας τῆς ἱατρικῆς καὶ ἐπιτίμου μέλους τῆς ἑταιρείας κ. Max Neuburger, ᾧ καὶ ἀφιερῶται.

² Βλ. Diels, *Die Handschr. d. ant. Aerzte*, II, 68.

³ Βλ. Diels, *Ἐνθ' ἀνωτ.*

⁴ *Bibl. mss.* σελ. 199.

⁵ *Ἐνθ. ἀνωτ.* σελ. 1399.

ἐνώσας χρῶ πρὸς πᾶσαν φλεγμονὴν καὶ ὀφθαλμίαν. Σημειωτέον ὅμως ὅτι τινὰ τῶν κεφαλαίων εἰσὶν ἄσχετα ὅλως πρὸς νοσήματα τῶν ὁδόντων ἢ καὶ τοῦ στόματος, ὥς ῥηθῆσεται παρακατιόν.

+ νεοφύτου διδασκαλία περὶ τῶν ἐν τοῖς ὁδοῦσι παθῶν: —
 ἐν τοῖς ὁδοῦσι παθῶν, ἔνια μὲν ἐν θερμῶσι —
 σφαινεῖται, καθάπερ ὁ δωδοῖ τοιοῦτο ἵσθηθῶ —
 σιν· ἡμελανθῶσιν· ἡ ἐκτριβῶσιν· ἡ με-
 λανθῶσιν ἀνέχονται, μήτε τῶν θερμῶν· διὰ τὰ —
 μφοσάροις τέρω μόνω συμβαίνει· ἡ δὲ
 αὐτοῖς ὁδύνη!

Εἰκ. 1. Ἀρχὴ τοῦ ἔργου «περὶ τῶν ἐν τοῖς ὁδοῦσι παθῶν» ἐκ τοῦ κώδικος 1481 τῆς Ἑθν. Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ μελέτη τοῦ ἔργου τούτου τοῦ Νεοφύτου ἀποδεικνύει ὅτι τοῦτο τυγχάνει ἀπλοῦν ἐξάνισμα, ὥς τὰ πολλὰ κατὰ λέξιν, τοῦ περὶ τῶν «ἐν τοῖς ὁδοῦσι παθῶν» κεφαλαίου τοῦ «περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους» γνωστοῦ ἔργου τοῦ διασήμου ἀρχαίου Ἑλληνος ἱατροῦ καὶ συγγραφέως Γαληνοῦ (βλ. βιβλ. Ε', ἐν ἐκδ. Kühn. Τόμ. XII, σελ. 848), ἐφ' οὗ στηριζόμενοι δυνάμεθα μάλιστα τὰ τε πολλαχοῦ ὑπάρχοντα ἐν τῷ κειμένῳ κενὰ νὰ συμπληρώσωμεν καὶ τὰ πολυάριθμα κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν σφάλματα νὰ διορθώσωμεν.

Ἴδου πῶς ἔχει ἡ παραβολὴ τοῦ κειμένου τοῦ χειρογράφου πρὸς τὸ κείμενον τοῦ Γαληνοῦ:

Νεοφύτου διδασκαλία περὶ τῶν ἐν τοῖς ὁδοῦσι παθῶν. (Γαλ. Kühn σελ. 848): φ. 2^α

〈Τῶν〉 Ἐν τοῖς ὁδοῦσι παθῶν ἔνια μὲν ἐναργῶς ἅπασι φαίνεται, καθάπερ ὅταν οἱ τοιοῦτοι τρηθῶσιν ἢ μελανθῶσιν ἢ ἐκτριβῶσιν ἢ μ(ή)τε τῶν ψυχρῶν ἀνέχονται, μήτε τῶν θερμῶν, ἀλλ' ἐπ' ἀμφοτέροις 〈ἢ θα〉τέρω μόνῳ συμβαίνει τις αὐτοῖς ὁδύνη. Τινὰ δ' οὐ φαίνεται 〈σαφῶς〉 τῶν ἐν 5 αὐτοῖς παθῶν, ὥσπερ ὅταν ὁ πάσχων αὐτὸς αἰσθᾷ〈νεσθαι φῆ〉 τῆς κατὰ τὸ σῶμα τοῦ ὁδόντος ὁδύνης, ἐν βάθει γιγνομένης. Ἀντὶ 〈λέγουσι γὰρ〉

3 ἐκτριβῶσιν ἢ με 4 ἀνέχονται 5 συμβαίνει 7 γιγνομένης.

ἐνοι φάσκοντες ὅσοι τὸν ὄντα τὸν ὀδόντα, χωρὶς ὀδύνης πάσχ(ειν ὥσπερ
 ὅταν) τῇ καλουμένῃ ῥίνη τὰς ὑπεροχὰς αὐτῶν ἀναγκα(σθῶμεν προΐζειν ἢ)
 δι' ἄλλην τινὰ πρόφασιν, ἣν ὀλίγον ὕστερον ἐρῶ. Νυνὶ (γὰρ βούλομαι)
 5 χωρὶς λογικῆς τε καὶ φυσικῆς ἀποδείξεως, μαρτυρῆσαι τοῖς (φάσκουσιν)
 φ. 2⁶ αὐτὸν ἀλγεῖν τὸν ὀδόντα. Καὶ γὰρ ἀγὰρ ἀλγήσας ἀκριβῶς ἐμαυτὸν προσ-
 ἔσχον, ὥς ἂν ἤδη προακηκοῶς τῶν ἀμφισθητήσεων, ἡσθανόμην τε σαφῶς
 οὐ μόνον ἀλγοῦντος ἀλλὰ καὶ σφύζοντος τοῦ ὀδόντος, ὁμοίως ταῖς φλεγ-
 μαινούσαις σαρκί, ὥστε με θαυμάζειν εἰ καὶ τοῦτο τὸ πάθος, ὃ καλοῦμεν
 10 φλεγμονήν, ἐν ὀδόντι γενέσθαι δύναται, λιθῶδη καὶ σκληρὰν οὐσίαν ἔχοντι.
 Καὶ μὲν τοι καὶ καθ' ἕτερον καιρὸν ἀλγήσας ὀδόντα, σαφῶς ἡσθόμην οὐκ
 αὐτοῦ τοῦ ὀδόντος, ἀλλὰ τῶν οὐλῶν εἶναι τὸ ἄλγημα φλεγμαιόντων δὲ
 αὐτῶν ὥς καὶ χωρὶς τῆς θλίψεως ἀλγεῖν ἀλλὰ καὶ τῇ γεινιάσει τῶν ὀδόν-
 των σκληρῶν ὄντων, ἀξανομένης τῆς ὀδύνης διὰ τὴν θλίψιν, ὥστε ἐκα-
 15 τέρας τῆς αἰσθήσεως πεπειραμένος ἄλλης μὲν ἐπὶ τοῖς οὐλοῖς, ἄλλης δ' ἐπ' αὐ-
 τῆς τῆς τοῦ ὀδόντος οὐσίας, σαφῶς οἶδα καὶ μαρτυρῶ τοῖς λέγουσιν ἀλγεῖν
 αὐτοὺς τοὺς ὀδόντας ποτέ. Καὶ μὲν τοι καὶ τῷ καταφυομένῳ νεύρῳ τῇ ῥίξῃ
 φ. 3^a τοῦ ὀδόντος ὀδύνη γίνεται ποτέ τοῦ νεύρου φαντασίαν | συγκεχυμένην
 καὶ ἀδιάρθρωτον τοῖς πολλοῖς φέροντος, ὥς αὐτοῦ τοῦ ὀδόντος ἀλγοῦντος,
 εὐλογόν ἐστι. Καὶ γὰρ καὶ τούτου σαφῶς ἡσθόμην ποτέ συμβάντος μοι. Καὶ
 20 τό γε διαμένειν ἔτι μέρος μικρὸν τῆς ὀδύνης, ἐξαιρεθέντος τοῦ ὀδόντος,
 ἐπὶ τῇ τοῦ νεύρου γίνεται φλεγμονῇ, κουφιζομένου μόνον ἐκ τοῦ μηκέτι
 μηδὲν τείνεσθαι τῆς πρὸς τὸ τεῖνον ὅσοι τὸν συμφύσεως ἐλευθερωθέν, ἀνα-
 πνοήν τέ τινα οὖν σχεῖν καὶ τῶν προφερομένων ἰαμάτων ψαύειν. Οὔτε τὸ
 κατὰ ψαῦσιν οὔτε κατὰ διάδοσιν οἷόν τε τὸ φλεγμαῖνον ἰᾶσθαι νεῦρον, ἐκα-
 25 τέρωθεν μὲν ὑπὸ τῶν φατνίων στεγόμενον, ἐμπροσθεν δὲ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ
 ὀδόντος.

Εἰ δὲ πελιδνοὶ δι' ὅλης ἑαυτῶν τῆς οὐσίας οἱ ὀδόντες φαίνονται ποτε γιγνώ-
 36 μени, θαυμασιὸν οὐδέν ἐστι πάσχειν αὐτοὺς τι καὶ τῇ φλεγμονῇ παραπλή-
 φ. 3⁶ σιον. Ἔτι δὲ μᾶλλον ἂν τις τοῦτο πιστεύσειεν ἐν τῷ τρέφεσθαι | ἐν ἅπαντι
 30 τῷ τῆς ζωῆς χρόνῳ τὴν αὔξησιν ἔχειν. Ἐναργῶς γὰρ τοῦτο (φαίνεται)
 πολλάκις ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τοῖς ἐξααιρεθεῖσιν ὁδοῦσιν, ἀξανομένων
 μὲν διὰ παντὸς αὐτῶν, ὅταν δὲ ἀξάνωνται τοσοῦτον τῇ (τῶν σι)τίων
 λειώσῃ τριβόμενοι δαπανῶνται· εἰ δ' ἀδύνατόν ἐστι αὐξάνεσθαι χωρὶς τοῦ
 35 τρέφεσθαι, πάντως πον καὶ δυσὶν ὑποκείσονται παθήμασιν (ἐναντίως), ἐνδεία
 τε καὶ πλεονεξία τῆς χορηγουμένης αὐτοῖς τροφῆς. Ἡ (μὲν οὖν) ἐνδεία
 ξηροτέρους τε καὶ ἀτροφωτέρους καὶ διὰ τοῦτο λεπτι(οτέρους ἐργάζεται).
 Ἡ πλεονεξία δὲ ποιήσει καὶ ποτε διάθεσιν ἐν αὐτοῖς (ἀνάλογον) τῇ κατὰ

1 ὅσοι τὸν ὄντα 5 προσέσχω 9 ληθῶδη 14 ἄλλοις 15 οἶδα 22 γίνεσθαι 23 ἀνα-
 πνοήν ἣν 31 ἐπιών ἀντ.

τὰ σαρκώδη μόρια φλεγμονῇ. Ταύτης μὲν οὖν ἰάμα<τα> γενήσεται τὸν αὐτὸν
 ἔχοντα σκοπὸν τοῖς τὰς φλεγμονὰς ἰωμένοις, ὅπερ ἐστὶ κενῶσαι τὴν πλεο-
 νεξίαν· τὸ μὲν τι διαφοροῦν<τα>, τὸ δὲ ἀποκροῦναι αὐτῆς. Τῆς δὲ
 δι' ἐνδειαν | τροφῆς λεπτότητος τῶν ὀδόντων ἰάμα μὲν οὐδέν ἐστι, τὸ χαλᾶ φ. 4^α
 σθαι δὲ ἀναγκαῖον τηρικαῦτα καὶ σείεσθαι, χαλαροτέρας τῆς ἐγγοφώσεως 5
 γεγονυίας οὐ μόνον αὐτῶν τῶν ὀδόντων λεπτυνθέντων, ἀλλὰ καὶ τῶν περιε-
 χόντων αὐτοὺς φατνίων. Αἴτιη μὲν οὖν ἡ διάθεσις ἐπιγίνεται τοῖς γηρῶσιν,
 ἢ καὶ πρωϊαίτερον, ἢ ὀψιαίτερον, ὥσπερ γε καὶ μᾶλλον ἢ ἥττον· εἰ δ' ἀνάλο-
 γόν τι τῇ φλεγμονῇ ἔχει, μᾶλλον τοῖς νέοις· βοηθητέον οὖν ἐστὶ καὶ τοῖς
 γέρονσι, τῇ διὰ τῶν οὐλῶν βοηθείᾳ. Καλοῦνται δὲ οὕτως αἱ ἀντιπεριλαμβά- 10
 νουσαι τοὺς ὀδόντας σάρκες, ἔνθα πρῶτον ἀνίσχουσι τῶν φατνίων· αὐτὰς
 οὖν <χρῆ> στύφουσι φαρμάκοις ἐντονωτέρας καὶ μᾶλλον ἐσφιγμένας περὶ
 τῶν ὀδόντων ποιεῖν, ὥστε αὐτὰς ὠφελούσας τι τῷ μονίμῳ τε καὶ δυσκνήτῳ
 διὰ τὴν τῆς ἐγγοφώσεως ἀκριβείαν γεγονότι. Καὶ μὴν καὶ τὰ τρήματα τῶν 14
 ὀδόντων | ἐξ ἐπιρροῆς ὑγρῶν δριμύων καὶ διαβρωτικῶν ἐπιτελεῖται, καθά φ. 4^β
 περ τὰ ἐπὶ τοῦ δέρματος ἔλκη, χωρὶς τῆς ἔξωθεν αἰτίας. Ἄλλ' ἐπ' ἐκείνου
 μὲν συνεχῶς καὶ πολλοῖς, ἐπὶ δὲ τῶν ὀστέων σπανιάκις, ὅσῳ δυσπαθέστερα
 δέρματός ἐστι διὰ τὴν σκληρότητα. Δῆλον οὖν ὅτι καὶ ἡ ἴασις ἐστὶ τῶν
 ἀναθίβρωσκομένων σωμάτων, ἀναξηρανομένης τῆς ἐπιρροεῦσης κακοχυ- 20
 μίας. Εἰ μὲν ὀλίγη τις εἴη, τοῖς τοπικοῖς βοηθήμασι διὰ τὴν τῶν ξηραίνον-
 των φαρμάκων, ὧν τὴν ὕλην, ὀλίγον ὕστερον ἐροῦμεν· εἰ δὲ πλείων, ὅλης
 τῆς κεφαλῆς τῇ προνοίᾳ, καὶ αὕτη πάσχη ποτὲ διὰ τὸ σύμπαν σῶμα καὶ τῇ
 κατ' ἐκείνο θεραπείᾳ. Τοὺς δὲ βίβρωσκομένους ὀδόντας, ὡς ἂν ὑπὸ μαλα-
 κότητος τοῦτο πάσχοντας, ἐργάζεσθαι χρῆ σκληροτέρους καὶ δυσπαθεστέ-
 ρους διὰ τῶν ἀσθηρῶν τε καὶ στρυφνῶν φαρμάκων καὶ τοὺς πελιδνουμέ- 25
 νους καὶ διὰ τῶν ξηραίνόντων, ὡς ἂν | ἐξ ἐπιρροῆς ὑγρῶν μοχθηρῶν τοῦτο φ. 5^α
 πάσχοντας, ὁμοίας θεραπείας δέονται τῶν τετρημένων.

[Γαλ. 853]. Τοῦ αὐτοῦ θεραπεία οὐλῶν διὰ φλεγμονὴν ὀδυνωμένων :

Οὐλῶν διὰ φλεγμονὴν ὀδυνωμένων ἀριστόν ἐστι φάρμακον ἔλαιον σχίνι-
 νον, εὐκρατον κατὰ θερμότητα διακρατούμενον. Ἔστω καὶ νέον, ὡς τό γε 30
 παλαιότερον εἰς τοσοῦτον τοῦ νέου φανλότερον, ὅσον καὶ παλαιότερον. Ἐνι-
 στάσθω καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ θερμαίνεται τὸ σχίνινον, ἐτέρῳ μείζονι θερμὸν
 ἱκανῶς ὑδρῷ ἔχοντι. Μάλιστα μὲν οὖν ἀρμόττει τοῦτο τῇ φλεγμονῇ τῶν
 οὐλῶν, οὐ μὴν κατ' ἄλλο τι μέρος τοῦ τε τὴν γλῶτταν ἀμφιεννύντος ὑμέ- 35
 νος καὶ ὑπεζωκότος σύμπαν τὸ στόμα γένηται τις ὀδύνη διὰ φλεγμονήν, 35
 ἀνωδυνίας ἐστὶ ποιητικὸν τὸ σχίνινον. Ἀποκρούεται γὰρ ἀλύπως ἄνευ τρα-

8 ὀψιαίτερον 9 ἡ φλεγμονή 10 οὐλῶν 11 ἀνίσχουσι 13 ὁμονίμῳ 25 στρυφνῶν
 27 τετρημένων 28 οὐλῶν ὀδυνωμένων 29 οὐλῶν ὀδυνωμένων 30 θερμότητα 33 ἱκα-
 νῶς ἀρμόττει 34 οὐλῶν ἀμφιεννυνόντος 35 ὕμεο.

φ. 5⁶ χύτης, ἣν ἔχει τὰ πλεῖστα, διαφορεῖται τε ἀδήκτως, οὐ μάλιστα τοῖς φλεγ-
μαίνουσι χρεία. Ἐνιοὶ δὲ τῶν | ἱατρῶν κοινῶ τινι χρώμενοι παραλογισμῶ,
βλάπτουσι τὰ φλεγμαίνοντα.

[Γαλ. 884]. Καὶ χρὴ διασκεψαμένους ἅπαξ ὑπὲρ αὐτοῦ φυλάττεσθαι τοῦ λοι-
5 ποῦ. Νομίζουσι γάρ τὰ στυφοντα μόνον ὀνήσει τὰς φλεγμονὰς ἀποκρουό-
μενα τὸ ἐπιρρέον, ἔστι δ' ὅτε καὶ τοῦ περιεχομένου τε κατὰ τὸ φλεγμαίνον
ἐκθλίβοντα πρὸς τὰς τρεφούσας φλέβας τὸ μόριον, εἰκὸς εἶναι τὸ μᾶλλον
στυφον ὀνήσασθαι. Οὕτω δὲ καὶ τὸ διαφοροῦν μᾶλλον ὠφελεῖν, οἶονται
10 <τοῦ> μετρίου τοῦτο δρῶντος, οὐκ ἐννοοῦντες ὥς τὸ καθ' ἑκάτερον αὐτῶν
ἐπιτεταμένον ὀδυνηρὸν γίνεται τοῖς φλεγμαίνουσιν· ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν σφο-
δρῶς στυφόντων, ὅμοιον τῇ θλάσει πάσχει τὰ μόρια, συναγομένης αὐτῶν
τῆς ἐξουσίας βιαίως. Ὑπὸ δὲ τῶν δριμέων τῇ διαθρώσει τι παραπλήσιον.
Εἰκότως οὖν τὸ σύμμετρον ἐν ἑκατέρῳ βέλτιόν ἐστι τῶν ἀμέτρων. Ταῦτα
μὲν οὖν αὐτάρκως μοι προεῖρηται· περὶ δὲ τῶν κατὰ τὰς ὁδύνας διαθέσεων
15 ἐνδιαλαβῶν ἐφεξῆς ἐρῶ.

[Γαλ. 855]. Τῶν ὀδυνωμένων ὀδόντων ἄνευ τῆς τῶν οὐλῶν φλεγμονῆς,
ἔσθ' ὅτε μὲν, ὥς ἔφη, ἐν αὐτῷ τῷ οἰκείῳ σώματι τὴν ὀδύνην, ἔσθ' ὅτε
δὲ ἐν τῷ νεύρῳ γίνεσθαι. Σφοδροτάτων οὖν ἐστι χρεία φαρμάκων, εἴ τε
ἀποκρούεσθαι τις, εἴτε διαφορεῖν ἐθέλοι τὸ τῆς ὀδύνης αἴτιον, ἑάν τε χυμὸς
20 ᾗ, ἑάν τε φουσῶδες πνεῦμα. Καὶ διὰ τοῦτο τὰ πλεῖστα αὐτῶν δι' ὄξους
σκευάζεται δοσιμυτάτου. Παραγράφω γὰρ δ' ἐφεξῆς καὶ τὰ διὰ τῆς ἱστο-
ρίας ἡμῶν παραδεδομένα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν ὑπ' Ἀρχιγένους γεγραμμέ-
νων ποιησάμενος.

Τῶν παρ' Ἀρχιγένους γεγραμμένων κατὰ λέξιν οὕτως. Θεραπεία πρὸς
25 ὀδύνας ὀδόντων. Ἡ δύναμις τῶν τοιούτων φαρμάκων ἐστὶ θερμαντική,
φ. 6⁶ σπάνιον ἔχουσα τὸ στυφον· ἔχουσι δὲ | καὶ τι ραρκωτικόν. Ἀλγοῦντας ὀδόν-
τας διακλυζέσθω ὄξει θερμῷ δριμεῖ μετὰ κηκίδος καὶ ἀλικακάβου ῥίζης,
μετ' ὄξους καὶ κηκίδων· καὶ θαδίους λιπαροῖς ἀνεξεσμένους ἐν ὄξει καὶ
29 μυρσίνης κλωνίοις . . .

φ. 8^a [Γαλ. 859]. Ἀρχιγένους περὶ <περι>πλασμάτων καὶ ἐπιθεμάτων. Φάρμακα
πρὸς ὀδόντας τετρημένους, ὀδυνωμένους καὶ ἀνωδύνους.

Σῶρον αἰγύπτιον, ῥητίνη τερεβινθίνη ἀναληφθέν, περίπλασε καὶ τῷ
βρώματι ἐντίθει καὶ τὴν διὰ δύο πεπέρων ἐντίθει, ἀνείς αὐτῷ ῥοδίνῳ καὶ
34 ναρδίνῳ, μάλιστα καὶ ἀμυγδαλίνῳ, καὶ εἰς τὸ . . .

φ. 9^a (Εἰς τὴν ᾧαν) Τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ φλεγμαινόντων καὶ βεβρωμένων.

Ἐπὶ δὲ τῶν ὥσανει ἐν φλεγμονῇ, νίτρον ἔρυσθρον καὶ περσαΐας ὀστέων
τὸ ἐντὸς ἐνώσας ῥητίνη ἀναλάμβανε καὶ περίπλασε τὸν ὀδόντα καὶ ἔα

[Γαλ. 861]. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς οὐλα αἵμασσόμενα.

7 εἰκὼς 8 στυφον ὀνίνασθαι οἶον τοῦ 10 ἐπιτεταμένως 28 κικίδων 31 τετρη-
μένους ὀδυνωμένους 32 σῶρι.

* Ἀκρως ποιεῖ ὑγρὰ στυπτηρία μετὰ διπλοῦ ἀλόης προσαπτομένη· καὶ φ. 9⁶ σχιστῇ καὶ μυροίνῃ λειοτάτοις καὶ παράτριβε· στυφθέντων δὲ μέλιτι χρίε....

Γαληνοῦ. Ὁδοντοτρίμματος φαρμάκου σύνθεσις πρὸς διὰ πᾶσαν ψυχρὰν αἰτίαν ὀδυνωμένων καὶ ρευματισμὸν ὀδόντων.

Σιδιρίτιν καὶ περδικίαν τὰς βοτάνας λαβὼν ἐπίσης σταθμῶ ξηρὰς (ἐν 5 σκιᾷ φρύξον). [Γαλ. 885].

[Γαλ. 887]. Τιμοκράτους ὀδοντότριμμα πρὸς οὖλα πλαδαρὰ καὶ αἵμασσόμενα, φ. 10⁶ ὀδόντας κινουμένους, ὀδονταλγίας καὶ σηπεδόνας καὶ πάντα τὰ ἐν στόματι καὶ παρωτίδας.

[Ἐν τῇ ᾠῃ]: Ἀλοιφή πρὸς ἐφυγγμένην κεφαλὴν καὶ ρευματιζομένους. 10 Ἄλλο.

[Γαλ. 887]. Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ. Περδικίας προσφάτου, μέλιτος, σχιστῆς, πεπέ- φ. 11^a ρεως λευκοῦ.....

[Ἐν τῇ ᾠῃ] Τοῦ αὐτοῦ πρὸς σειομένους ὀδόντας.

Γαληνοῦ, πρὸς σειομένους ὀδόντας. 15

Ἀδρηλίου, πρὸς δυσωδίας στόματος (Γαλ. XII, 892). Στυπτηρίαν καύσας ἐπὶ μύτακος χαλκοῦ καὶ ὀστράκου κατασθέννυε οἶνω αὐστηρῶ, ἀπὸ ταύτης λάβε.....

Γαληνοῦ πρὸς λεύκανσιν καὶ δυσωδίαν ὀδόντων. φ. 11⁶

Κέρατος ἐλαφείου, μαράθρον σπέρματος..... 20

[Ἐν τῇ ᾠῃ]. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς πάντα πόνον ὀδόντος καὶ οὖλων καὶ δυσωδίας.

[Γαλ. 879]. <Ἀριστο>κράτους πρὸς ἀλγήματα οὖλων καὶ ὀδόντων. φ. 12^a

Μέλιτος λίτρα μία, ὄξους δριμύος ξε' εἰς, σχιστῆς.....

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς σειομένους ὀδόντας. (Γαλ. 879). Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ὀδόντων βρώσιν καὶ πόνους. 25

[Γαλ. 889]. Τιμοκράτους ομηγῆμα ὀδόντων, ἵνα λευκοὶ ᾤσι καὶ εὐώδεις καὶ ἵνα μὴ διαβιδρώσκονται. Νίτρου Γο' α', σηπίας Γο α'.....

Τοῦ αὐτοῦ ὀδοντότριμμα κάλλιστον. 29

[Γαλ. 879]. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς οὖλα πλαδαρὰ. φ. 12⁶

Πυρέθρον, θύμον σχιστῆς...

[Γαλ. 879]. Πινθίου πρὸς σειομένους ὀδόντας, οὖλα πλαδαρὰ καὶ ὑπὸ φθοράν.

[Γαλ. 880]. Διοκλέους περὶ ὀδόντων πόνους [ἐν τῇ ᾠῃ].

Ὅπὸν σιλφίου.....

Τοῦ αὐτοῦ. Ἐνθετον πρὸς βεβρωμένους ὀδόντας. 35

Ὅπὸν σιλφίου.....

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς πόνους ὀδόντων.

Σώρεως, σχιστῆς.....

5 σιδιρίτιν περδικίτιν 7 ὀδοντότριμα 27 σμήμα 28 σηπέιου 38 σώρει.

- [Γαλ. 881]. Κρίτωνος πρὸς στόματος δυσωδίαν καὶ μέλανας ὀδόντας ἐπιπολῆς.
Κριθὰς καὶ ἄλας μέλιτι καὶ οἶνω
- φ.13^α Πρὸς οὐλα ἀφρεσιῶτα καὶ πλαδαρὰ καὶ πελιά. Πρὸς ἡλκωμένα οὐλα.
Γαληνοῦ σμῆγμα σταλτικὸν οὐλων. Πρὸς οὐλα καὶ ὀδόντας σειομένους.
- 5 Πρὸς σειομένους ὀδόντας. Ὑἄλλο.
- φ.13^β Πρὸς ὀδόντας σειομένους.
Πρὸς σειομένους ὀδόντας.
- φ.14^α [Γαλ. 882]. Ἀνδρομάχου πρὸς μυλαλγίαν αὐθημερὸν παύουσα. Πεπέρεως,
πυρέθρου, τιθυμάλου ὀπου, χαλβάνης . . . Ὑἄλλο.
- 10 [Γαλ. 883]. Πρὸς βεβρωμένην μύλην. Τὸ αὐτό, Μύλην ἀπόνως αἴρεις οὐτω.
- φ.14^β Ὑἄλλο.
- φ.15^α [Γαλ. 875]. Ἀρχιγένους ὀδόντων προφυλακτὰ πόνων παντοίων.
[Γαλ. 876]. Τιθυμάλου ρίζης ἐφήσας ἐν οἶνω μέχρις ἡμέρας, δις τοῦ μηνὸς
δακλύζου
- 15 Ἀνδρομάχου πρὸς πάσας ὀδύνας ὀδόντων καὶ πρὸς μύλας, ἥ χρῆται
Γαληνός.
- φ.16^α [Γαλ. 877]. Σχιστῆς (ἀ, πεπέρεως λευκοῦ, ὀποπάναντος καὶ πεπέρεως
μακροῦ τετρώβολου
Ὑἄλλη ἢ Χαιρέα λεγομένη.
- 20 Ἐλλεβόρου, πυρέθρου, ἱλλυρικῆς
[Γαλ. 878]. Τοῦ Ἀφροδῆ μυλική.
Στυπτηρίας σχιστῆς, πεπέρεως
- φ.16^β Τοῦ αὐτοῦ μυλική, ὥρα μὴ παύει.
Τοῦ αὐτοῦ, μυλική καλλίστη.
- 25 [Γαλ. 951]. Γαληνοῦ τῶν ἐν στόματι ἐσχαρῶν.
- φ.17^α Ἐν τοῖς ὑγροῖς καὶ θερμοῖς τόποις τοῦ σώματος, ὅποιον ἐστὶ καὶ τὸ
στόμα, ταχέως ἐπιγίγνεται σηπεδὼν κτλ.
[Ἐν τῇ ὥα]. Θεραπεία, ὅταν γένηται ὄγκος ὑπὸ τὴν γλῶσσαν.
- φ.18^α Ἀνδρομάχου κάλλιστον φάρμακον πρὸς κιονίδας κεχαλασμένας.
- 30 Μέλιτος λίτρον ἀ, στυπτηρίας ὑγρῶς λίτρον ἀ, ῥόδων ἄνθους
- φ.18^α [Γαλ. 932]. Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς πάντα τὰ ἐν τῷ στόματι.
Τοῦ αὐτοῦ στοματικὴ διάχριστος, ἥ ἐχρητο: ἄνθους ῥόδων, πιτυίδων,
κρόκου.
- φ.19^α Τοῦ αὐτοῦ ἄλλη ἐνώδης, ἀγαθὴ πρὸς φλεγμονὰς καὶ ἐσχάρας καλλίστη.
- 35 [Γαλ. 946.] Μενεκράτους στοματικῇ.
Κρόκου, βαλαυστίου, ῥόδων, ἐρείκης.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τοῦ Μεμφίτου.
Ροῦ ἐρυθροῦ, ῥόδων ἄνθους, κόστου

Τοῦ αὐτοῦ, στοματικὴ πάνυ καλή.

Ἀσκληπιάδου, διάχριστος στοματικὴ πρὸς σηπεδόνας. φ.2

[Γαλ. 947]. Γαληνοῦ διάχριστος στοματικὴ. Τοῖς δυσχεραίνουσι τὰς φαρμακώ-
δεις ποιότητας ἐπιτήδειος καὶ μάλιστα ἐπὶ πλουσίων γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν
τροφηλῶν. 5

Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν μετρίων φλεγμονῶν τῶν παρισθμίων ἢ σταφυλῆς,
ἐάν τις ἄλλον μέρος ἀρκοῦσιν οἱ χυλοί, μόνου τῶν εἰρημένων ἄρου
καρπῶν

[Γαλ. 936]. Στοματικὴ Ἀριστοκλέους πρὸς συνάγχας καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐν φ.22^α
στόματι. 10

[Γαλ. 941]. Ἡρα ἡ διὰ βήσασα στοματικὴ καὶ πρὸς συνάγχας καὶ φλεγμονὰς φ.22^β
παρισθμίων καὶ ἔλκη τὰ ἐν στόματι ποιεῖ στομαχικοῖς καὶ δυσεντερικοῖς
ἄκρως, ἐν ψυχρῷ διδομένη κνήμεν μέγεθος· ἔστι δὲ καὶ ἀρτηριακὴ καλὴ φ.23^α
καὶ ἀνώδυνος. ἀνίσουν Γο' α', ἄμμεως Γο' α', σελίνου σπέρματος Γο' α',
κόστου Γο' α', σχίνου 15

[Γαλ. 938]. Ἀνδρομάχου ἐνδοξον φάρμακον στοματικὸν καὶ πρὸς συνάγχας φ.23^β
ποιεῖ καὶ πρὸς ἀπληγισμένα, τὸ διὰ βήσασα, ᾧ ἐχρητο.

Ἀνίσουν σπέρματος, σελίνου σπέρματος, ἄμμεως σπέρματος, σχίνου ἄνθους,
σχιστῆς στυπτηρίας

[Γαλ. 987]. Κρίτωνος πρὸς κιονίδας καλή. 20

Σκεύαζε πρὸς αὐτὸν τὸν καιρὸν φοινίκων ὅστις καὶ καρῶν ἀπαλῶν,
δάσων, ξηρῶν

[Γαλ. 984]. Ἀσκληπιάδου πρὸς κεχαλασμένας κιονίδας. φ.24^α

Ἀνήθου σὺν τῷ σπέρματι καὶ ταῖς ῥίζαις λαθῶν.

[Γαλ. 986]. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὰς αὐτὰς ξηρὰς καὶ ὀγκώδεις. 25

Πεπέρεως λευκοῦ, σχιστῆς, κηκίδων.

[Γαλ. 987]. Σωρανοῦ πρὸς φλεγμονὰς παρισθμίων καὶ κιονίδας. φ.24^β

Γλυκύριζαν θλάσας ἐπίχριε καὶ μέλι

[Γαλ. 990]. Γαληνοῦ ἐκ τῶν Ἀνδρομάχου περὶ ἐπιπολαίας ἄφθης. φ.25^α

[Ἐν τῇ ψα].—Ἀφθα ἔστι κατὰ Γαληνὸν ἡ ἐπιπολῆς ἔλκωσις ἐν στόματι 30
ἔχουσα τι καὶ θερμότητος πυρῶδες.

[Γαλ. 991]. Λύκιον ἰνδικὸν σὺν οἴνῳ λειωθὲν περιχρῶμενον.

[Γαλ. 1004]. Οἷς καὶ αὐτὸς Γαληνὸς χρῆται πρὸς ἄφθας ταῦτα εἰσίν. Ἐπὶ μὲν
τῶν βρεφῶν ὅσα ψωμίζουσιν αἱ τροφοί, φακὴν μετὰ βραχείος ἄρου 34

[Γαλ. 1007]. [τέλος τοῦ ἄνω κεφαλαίου] οὐ μικρὰς ἐργάζονται βλάβας. φ.27^β

[Γαλ. 995]. Ἀπολλωνίου τοῦ Ἡροφίλου πρὸς λευκὰς ἄφθας κακοήθεις νηπίοις
μάλιστα.

Χαλκίτιν ἐλαίῳ ἅμα τρίψας διάχριε περὶ

3 δυσχαίνουσι 4 γυνεκῶν 18 ἄμμεως 26 κικίδων 28 γλυκύριζαν 29 αὐθης
30 ἐπιτολή 38 χαλκίτιν.

[Γαλ. 996]. Τοῦ αὐτοῦ διακλύσματα.

φ.28^α Ἄλλο.

φ.28^β [Γαλ. 999]. Διαμασητὰ παιδίους.

φ.29^α [Ἐν τῇ ψα]. Πρὸς ἀπόστημα γλώσσης.

5 Τὰ ἐν σελ. 29β μέχρι σελ. 34β εἰσὶν ἄσχετα πρὸς νόσους ὁδόντων καὶ στόματος ἐν γένει, εἰλημμένα, ὥς τὰ πολλά, ἐκ τῶν τοῦ Γαληνοῦ καὶ Παύλου Αἰγινήτου.

Ἐν φ. 29^β. Πρὸς λειχήνας καὶ κνησμούς.

9 Περὶ μυρμηκίων καὶ ἀκροχορδόνων.

φ.30^α Περὶ ἀποσύρματος.

φ.30^β Ἔτερον πρὸς ἀποσύρματα καὶ ἀποτρίμματα καὶ χρόνια ἔλκη καὶ πρεσβυτικούς καὶ ἀπαλούς χρωῖτας. [Παῦλ. Αἰγ. Δ', ιδ'].

φ.31^α Ἔτερον πρὸς ἀποσύρματα καὶ μαστιγωθέντας καὶ τὰς θλάσεις ἄρθρων ἀνώδυνον [Παῦλ. Αἰγ. Δ', 14.].

15 Πρὸς τοὺς ἀπὸ μαστιγίου πληγωθέντας.

φ.31^β [Παῦλ. Αἰγ. Δ', ζ']. Πρὸς στίγματα ἐκ τῶν Ἀρχιγένους.

Ἄλλο χρίσμα.

φ.32^α [Παῦλ. Αἰγ. Δ', κε']. Πρὸς τὸ ἐκριζῶσαι τοὺς ἄνθρακας καὶ ἀπολύσαι τὰς πρὸς τὰ παρακείμενα συνεχείας, ποιεῖ. Ῥοιὰς δξείας κατασχίσας, ἔγρε ἐν

20 ὀξει....

φ.32^β [Παῦλ. Αἰγ. Δ', κς']. Ἔτερον πρὸς ἄνθρακας πάνυ καλόν.

Περὶ καρκίνου.

Ἐν παντὶ μὲν τοῦ σώματος μέρει πέφυκεν ὁ καρκίνος γίνεσθαι καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ ὑστέρα ὥς ἐν τοῖς περὶ αὐτῶν εἴρηται λόγοις, καὶ ἐν ἄλλοις δὲ

25 πλείοσι μορίοις, ἀλλ' ἐν τοῖς μαστοῖς μάλιστα τῶν γυναικῶν....

φ.34^α Τοῦ αὐτοῦ πρὸς καρκινώδη καὶ κακοήθη καὶ τὰ ἐν ἔδρᾳ τυλώδη καὶ τὰ ἐν αἰδοίοις ἢ ὀρχεσιν ἢ καὶ <μασ>τοῖς φλεγμοναῖς.

Ἐν μολιβδίνῳ ἰγδίῳ καὶ δοίδυκι μολιβδίνῳ λημνίαν σφραγίδα.

[Παῦλ. Αἰγ. Δ', κς']. Ἀρχιγένους πρὸς καρκινώδη καὶ κακοήθη ἔλκη. Καρκίνων ποταμίων κεκαυμένων καὶ καδμίας....

30 Τὰ κάτωθι καὶ πάλιν ἀνήκουσι τοῖς στοματικοῖς οὕτω ἐν

φ.34^β Ἀσκληπιάδου πρὸς τὰς ἐν στόματι σηπεδόνας.

Ροῦ μαγειρικοῦ, ἐλαφείου ἢ μοσχείου μυελοῦ.

[Γαλ. 953]. Κρίτωνος στοματικῇ πρὸς ἐσχάρας ποιοῦσα καὶ πρὸς οὖλα μυδῶντα καὶ δυσώδη.

35 Μίσνος κεκαυμένου, ἵρεως ἰλλυρικῆς.....

Ἐρμου πρὸς τὰς ἐκ στόματος περιστάσεις πάσας ἀπὸ ἄφθης μέχρις ἐσχάρας καὶ καρκινωμάτων.

3 διαμάσητα 8 λειχήνας 23 ἀνά πᾶν μὲν τοῦ σώματος μέρει 27 ἢ καὶ ταῖς φλεγμοναῖς.

Ἐρείκης καρπὸν λεάνας ἀναλάμβανε...

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς νομάς ἐν στόματι καὶ οὖλοις νεμομένοις καὶ γλώσση.

Διακλύσμαι δὲ χρῶ πρὸς πάντα τὰ ἐν τῷ στόματι ἔλκη καὶ νομάς καὶ φ.35^α
σηπεδόνας καὶ μελανίαν οὖλων. Περιοστερεῶνας ὁρθὰς ἐψησας σὺν οἴῳ
δίδου· τὸ ἀφέψημα θερμὸν διακρατεῖν ἐν τῷ στόματι. 5

Ἐνταῦθα καὶ πάλιν λήγουσι τὰ ὀδοντικά καὶ στοματικά, τὰ δὲ λοιπὰ
μέχρι τέλους τοῦ ἔργου ἄσχετά εἰσι πρὸς ταῦτα εἰλημμένα ἐκ τῶν αὐτῶν
ὡς ἄνω πηγῶν· οὕτως ἑξακολουθεῖ:

Πρὸς τὰς τῶν δακτύλων ῥαγάδας καὶ τῶν ὀλων ποδῶν.

Πρὸς ῥαγάδας πτερυγῶν καὶ πελμάτων.

Πρὸς τὰ ἐν τῷ τραύματι ὑπάρχοντα ἔλκη [ἐκ τῶν τοῦ Παύλ. Αἰγ. Γ'].

Πεσσικὴ ἔμπλαστρος ὀνομαζομένη τυραννίς.

φ.36^α

Περὶ βρογχοκήλης.

φ.37^α

Διαφορεῖ βρογχοκήλης βδέλλιον μετὰ μέλιτος.

[Ἐν τῇ ῥα]. Πᾶς ὄγκος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κήλη ὀνομάζεται.

15

[Ἐν δὲ τῇ ῥα τοῦ φ. 38^α]. Περὶ τὸν βρόγχον γινόμενος ὄγκος βρογχοκήλη
ὀνόμασαι τοῖς παλαίοις.

Ἐμπλαστρος πρὸς χοιράδας.

φ.38^α

Ἄλλο ἐκπνύσκον χοιράδας.

Ρηκτικὰ χοιράδων.

Ἄλλο πᾶσαν συστροφὴν διαφοροῦν.

φ.39^α

Ἀετίον ἔμπλαστρον πρὸς μελικηρίδας.

Ἄλλο πρὸς μελικηρίδας καὶ στεατώματα.

φ.39^α

Πρὸς μελικηρίδας διαφορητική.

Ἡ δι' ὀνίσκων πρὸς μελικηρίδας καὶ χοιράδας, ἔτι δὲ καὶ ἐπουλωτική.

φ.40^α

Θεραπεία διὰ φαρμακείας γαγγλίων.

φ.40^α

Ἡ διὰ βουγλώσσου ἡγουν πεντανεύρου.

φ.41^α

Πρὸς φλεγμαίνοντα τραύματα καὶ ἰχῶρας.

φ.41^α

Ἐτέρα κηρωτὴ πρὸς φλεγμονάς·..., ἔνθα καὶ τὸ τέλος: «ἐπιστάζων φ.42^α
ἀρογλώσσου χυλόν, ὅσον ἐπιδέχεται καὶ ἐνώσας χρῶ πρὸς πᾶσαν φλεγμο-
νὴν καὶ ὀφθαλμίαν».

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Π. ΚΟΥΖΗΣ

Τακτ. καθηγητὴς ἐν τῷ Ἀθῆναισι Πανεπιστημίῳ